

2

27A

EGLUTÈ

KOVAS

1994

MARCH

KAZIUKO MUGÈ

EGLUTĖ

KOVAS

1994

MARCH

TURINYS

- 1 LIETUVA, Albina Kašiubienė
- 2 SŪNŪS, V. Osejeva
- 5 AR ŽINAI?, N.N.
- 8 KODĖL VARNĖNAI GRĮŽTA?, A. Matutis
- 9 DIEVO DRAUGAI, Red.
- 12 GIMTINĖS SPALVOS, E. Selelionis
- 13 ŠV. KAZIMIERAS, Prel. Juozas Prunskis
- 16 BUS ŠILČIAU, Danutė Lipčiūtė-Augienė
- 17 RAŠOM IR PIEŠIAM
- 24 GALVOSŪKIAI
- 26 ZOOLOGIJOS SODE, A. Biržietis
- 28 KAIP ATSIRANDA EGLUTĖ? Red.
- 30 JUOKAI, Red.

VIRŠELIS — Dail. Nora Aušrienė

SKYRIŲ VINJETĖS:

Zitos Sodeikienės ir

F. Vaitiekūnienės

KITAS ILIUSTRACIJAS PIEŠĖ:

P. Osmolskis — 8

Tarabildienė — 12

R. Lapšys — 16

EGLUTĖ: mėnesinis lietuviškas laikraštėlis vaikams išivijoje. Išeina 10 numerių per metus; prenumerata — 15 US dol., į Lietuvą ir kitus kraštus — 20 US dol. Atsiųstą medžiagą redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. *Eglutėje* spausdintų rašinių ar piešinių be redakcijos žinios prašom kitur nenaudoti.

REDAKCIJA: 13154 Sparrow Ct., Lockport, IL 60441.

Vyr. redaktorė (Editor) — Nijolė Nausėdienė.

ADMINISTRACIJA: Immaculate Conception Convent, Rte 21,

Putnam, CT 06260. Administruoja Danguolė Sadūnaitė (Managing Editor).

LEIDŽIA: JAV LB Švietimo taryba.

APDAILA, RINKIMAS, LAUŽYMAS: KOVAS Publishing, Cicero, IL.

LIETUVIŠKAS RAIDYNAS: Jonas Boguta.

THE LITTLE FIR: a magazine for children in the Lithuanian language. Published monthly except July and August. Yearly subscription \$15.00, single copy \$1.50, to Lithuania and other countries, \$20.00 (USA currency). Published by the Sisters of the Immaculate Conception, Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260. Printed by DRAUGAS, Chicago, IL 60629.

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — USPS 169-200

Send address corrections to: Eglutė, I.C. Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260

LIETUVA Albina Kašiubienė

Pasakoja tėtis, kalbėjo mama,
Kokia mūs tėvynė graži Lietuva!
Ten upeliai sraunūs Nemunėlin teka,
Ten broliai, sesutės lietuviškai šneka.

Po langais darželiai rūtom, gėlėm žydi,
Pakelėse kryžiai žmogų žemėj lydi.
Gale svirno uosiai, klevai saugo namą,
Ir žali berželiai prie takelių šlama.

Laukuose rugeliai varpų grūdais svyra,
Rasos sidabrinės nuo žolynų byra.
Melsvą miško plotą eglės, pušys juosia,
Saulės spindulėliai žalias pievas puošia.

O kur balsai paukštelių, prie sraunių upelių,
O kur sodybos grybų tarp žalių miškelių?
Kvepia šilas žalias, gegutė kukuoja,
Ir savi arimai gyvybe alsuoja.

SŪNŪS

V. Osejeva

Dvi
moterys
iš šulinio
sėmė vandenį.
Prie jų priėjo
trečia. Ir senas
senelis atsisėdo
pailsėti ant
suolelio.

Staiga priešais
trys berniukai bėga,
linksmi šūkauja, pilni
energijos.

Štai ir sako viena moteris
kitai:

— Mano sūnelis vikrus ir
stiprus, niekas su juo nesusily-
gins.

— O mano dainuoja kaip
lakštingala. Niekas tokio balso
neturi.

O trečioji tyli.

— Ko gi tu nieko apie
savo sūnų nesakai? — paklausė
ją kaimynė.

— Ką gi sakyti? — sako
moteris. — Niekuo ypatingu jis
nepasižymi.

Prisėmė moteris pilnus
kibirius vandens ir nuėjo. O
senukas pakilo ir nusekė paskui
ją. Eina moteris sunkiai neš-
damos kibirius. Sustoja. Pailsi.
Skauda rankas, laistosi vanduo,
gelia nugaras.

Vienas verčiasi per galvą, ratu eina. Žavisi juo moterys.

Antrasis dainą dainuoja, kaip lakštingala suokia, — užsiklausė jo moterys.

O trečiasis prie motinos pribėgo, paėmė jos sunkius kibirus ir nunešė juos.

Moterys klausia senuką:

— Na ką? Kokie mūsų sūnūs?

— O kurgi jie? — atsako senukas. — Tik tai vieną sūnų tematau.

ar žinai?

- Didžiausi pasaulyje karščiai būna Libijos dykumoje Sahara, Al Aziziyah vietovėje. Ten net šešelyje rekordinė temperatūra 1922 m. buvo 58°C . Panaši temperatūra (56.7°C) buvo užrekorduota 1913 m. liepos mėn. Kalifornijos dykumoje "Death Valley" (Mirties slėnyje).

- Žemiausia temperatūra yra Antarktidoje. Rusų mokslininkai užregistravo žemiausią oro temperatūrą, kuri 1983 m. liepos mėn. buvo Antarktidoje pasiekusi -89.2°C .

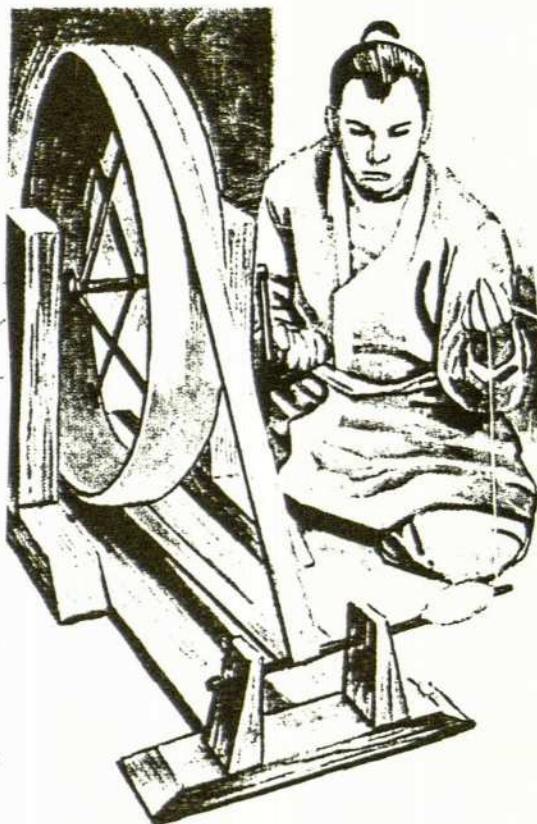
- Ilgiausia pasaulyje yra Nilo upė Afrikoje. Jos ilgis siekia 4,135 mylios, Amazonės upė Pietų Amerikoje — 3,998 mylios ir Mississippi-Missouri upių ilgumas yra 3,700 mylios.

- Pasaulyje didžiausias ežeras yra Kaspijos jūra.

- Popieriniai pinigai buvo išrasti Kinijoje. Jie buvo paleisti į apyvartą 800 m. po Kr.

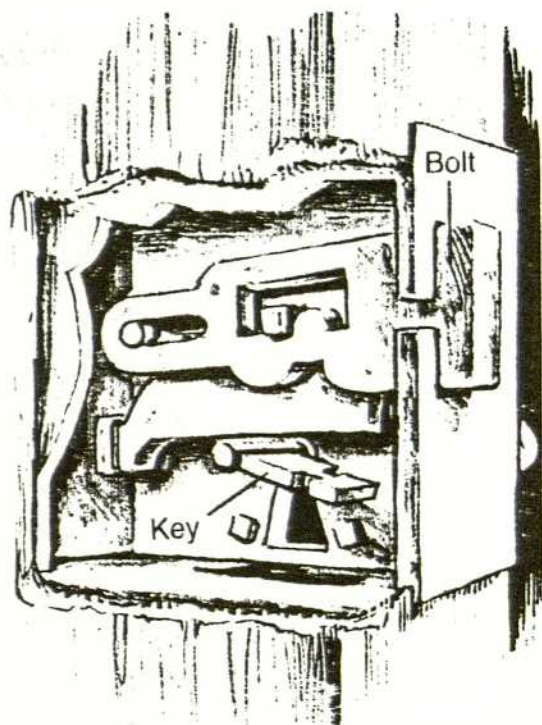
Pinigų meistras

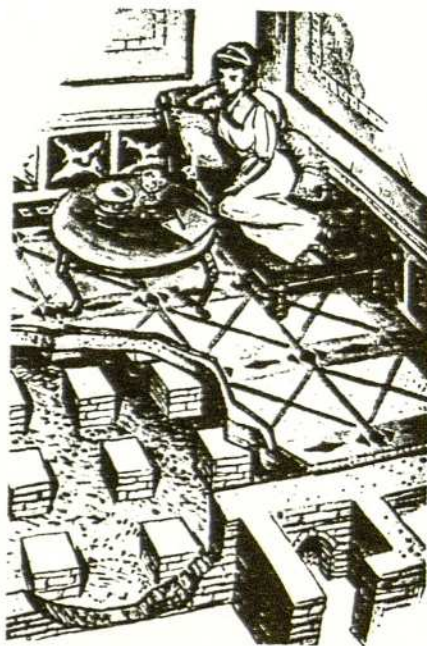
Šilko verpėja

- Pirmi metaliniai pinigai buvo padaryti maždaug 800 m. prieš Kr. Pinigų įvedimas palengvino mainų prekybą.
- Pirmieji pradėjo šilką gaminti kiniečiai dar priešistoriniais laikais, bent 5000 m. Jų šilko gamybos metodai ilgai buvo laikomi gilioje paslapyje. Maždaug apie 552 m. Persų vienuoliai iš Kinijos slapta išvežė šilko gamybos procesą. Jie šilkverpius paslėpė šventose bambuko lazdose. Taip pat jie pasiėmė mulberry medžių šilkmedžio sėklas, kurių lapais minta šilkverpių kirmėlės.
- Ainų tautos žmonės gyvena atskirose salose, Šiaurės Vakarų okeano salynuose. Daugelis jų gyvena Japonijos Hokkaido saloje, kiti — Sachalino ir Kurilų salose. Savo išvaizda neturi jokio panašumo į japonus, o daugiau panašūs į europiečius.

- Pirmieji durų užraktai buvo padaryti Egipte maždaug prieš 2000 m. prieš Kr. Jie buvo grubaus darbo, bet veikė. Durų užraktai buvo daromi iš medžio. Jie nebuvo sudėtingi. Durų užraktas buvo užsklendžiamas su sklende, kuri pasikeldavo raktų pagalba. Kiekvienas raktas buvo išpjaustomas kitaip. Egiptiečiai tokius užraktus naudojo ir faraonų kapams apsaugoti.

- Iki 20 a. daugelis šaltųjų kraštų žmonių šildėsi prie židinių, krosnių. Galvojome, kad centralinį šildymą galime priskirti prie modernių 20 a. išradimų. Tikrai romėnai jau prieš 2000 metų turėjo centralinio šildymo sistemą. Romėnai buvo geri statybininkai. Pas juos buvo gerai sutvarkyta vandens sistema ir turtingieji turėjo po grindimis išvedžiotą šildymą. Šiluma ateidavo vamzdžiais iš krosnių.

KODĖL VARNĖNAI GRĮŽTA?

A. MATUTIS

— Kodėl, močiut,
Varnėnai grįžta
Iš tų
Šiltų
Karštų
Pietų

Močiutė man:
— Kodėl, dukryte,
Parbėgi
Iš darželio tu?

Močiutei atsakau
Linksmi:

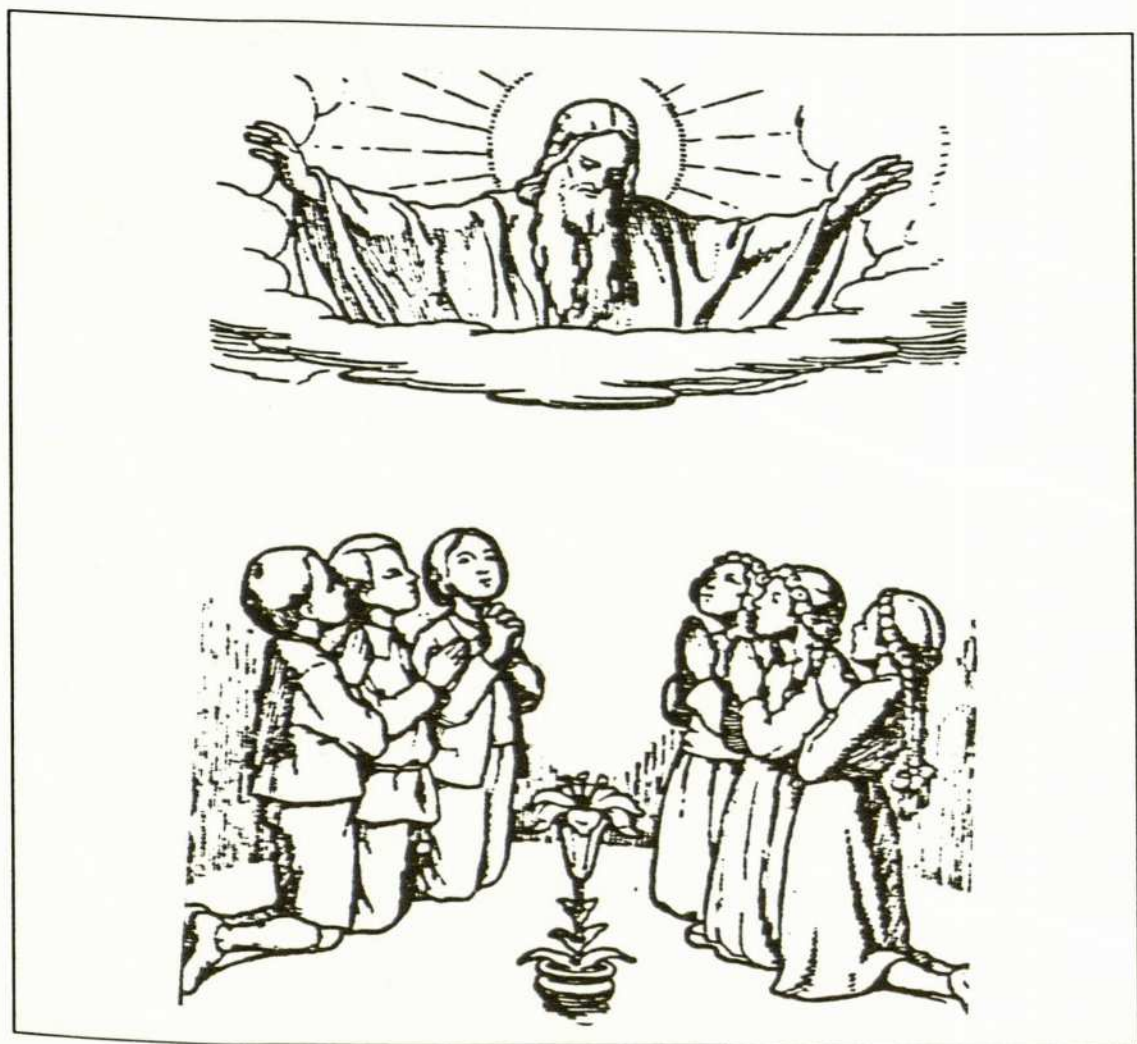
— Kur bėgti man?!
Juk — čia namai?

— Matai... —
Močiutė sako vėlei:
— Čia ir ... varnėnų
Inkilėliai

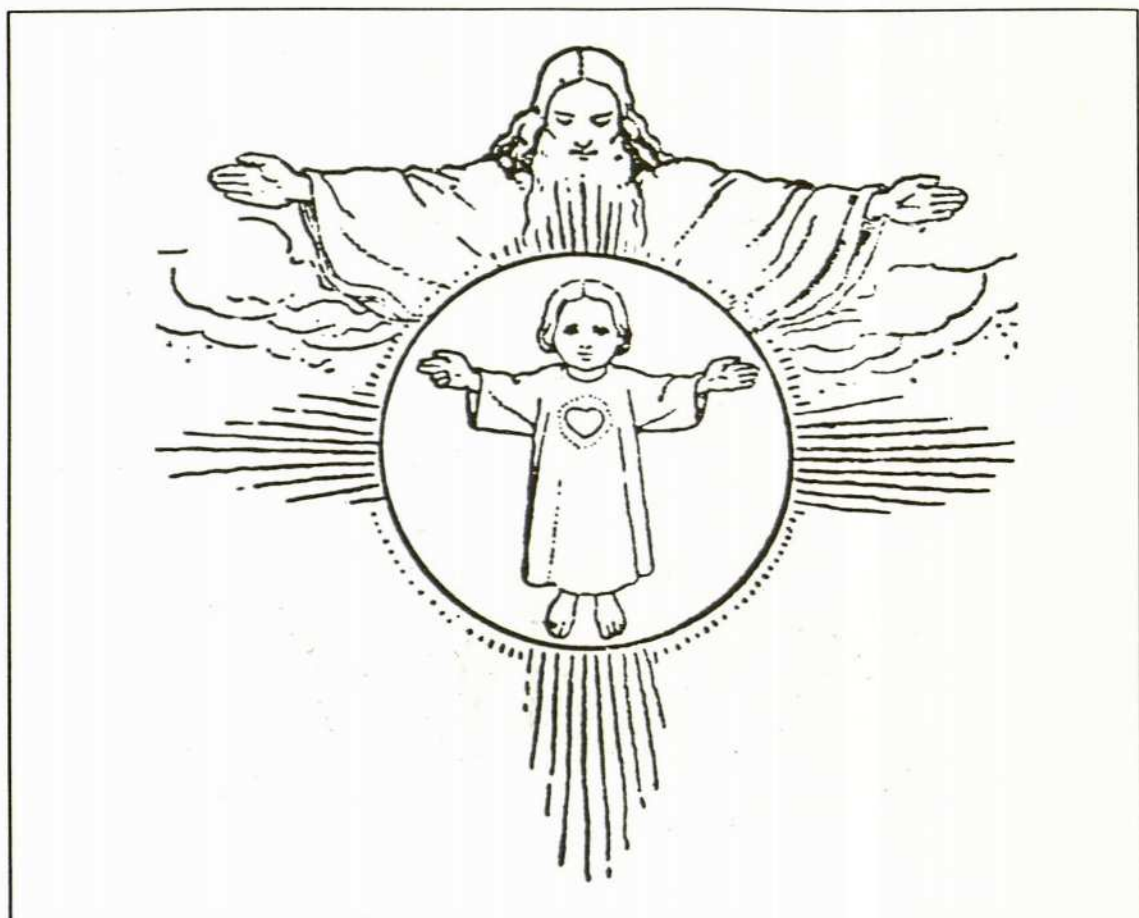

TIKĖJIMAS

Kas namui pamatas, tas religijai tikėjimas į Dievą. Stiprus ir gyvas tikėjimas į Dievą — stipri ir gyva religija. Silpnas tikėjimas į Dievą — silpna ir svyruojanti

religija. Žmogus praradęs visišką tikėjimą į Dievą — nyksta, žūsta.

Ne visi vienodai mes išpažįstame Dievą. Vieni — tvirtai tikime Dievo buvimu, kiti — pareigos jausmo vedami (t.y. dėl tėvų, dėl giminių ar socialinės padėties). Tokių tikėjimas į Dievą yra tradicinis, šaltas, be meilės ir širdies. Jų religinis gyvenimas yra silpnas ir tik iš lėto rusenantis, kuris kiekvienu momentu gali užgesti.

O žmonės, kurie iš viso abejoja Dievo buvimu yra dvasios vargšai. Kol žmogus nebuvo supažindintas su Dievu, tai jis tikėjo į gamtą ir jos jėgas. Dievas taip sukūrė žmogų, kad jis turi tikėti į ką nors, jis negali gyventi be tikėjimo. Dar tragiškiau, kai Dievo kūrinys sukykla prieš Kūrėją, tampa kovojančiu ateistu. Šiuos žmones net kamuoja negalėjimas paneigti Dievo. Tokie

žmonės yra dvasiniai silpni ir blaškosi pasaulyje, lyg mažas laivelis blaškomas okeano bangų.

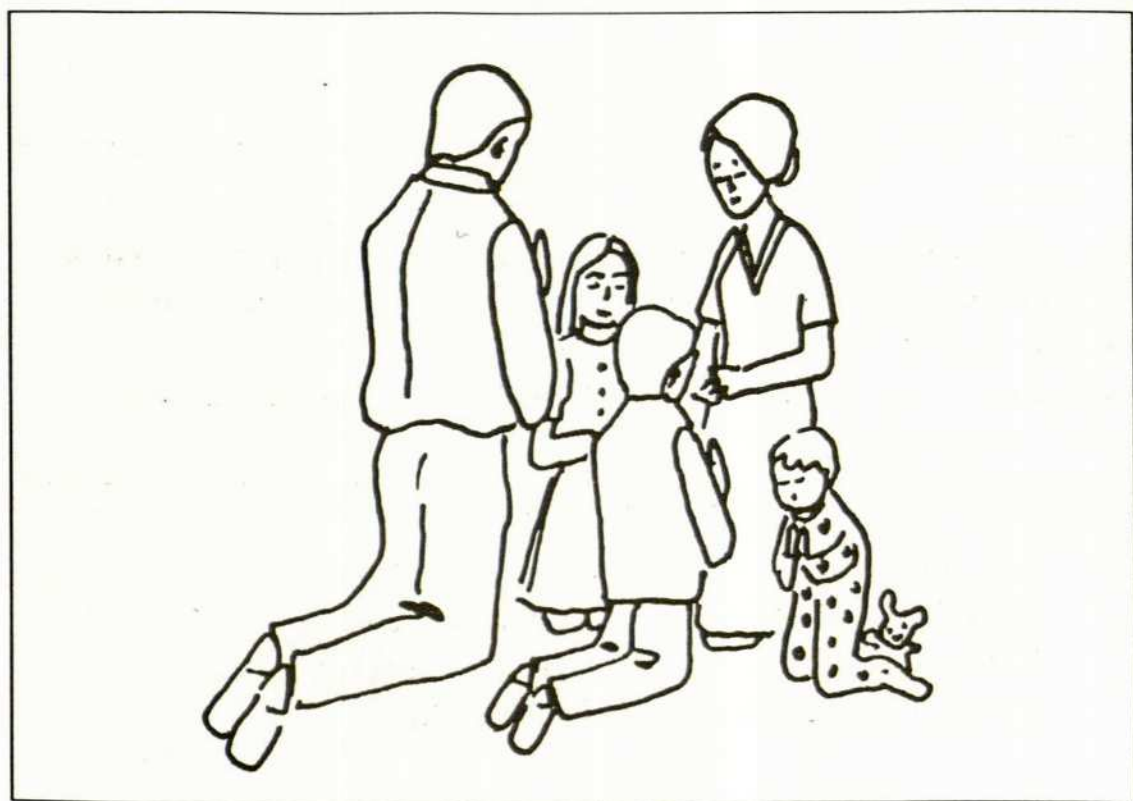
Žmogaus sielą praturtina ir jos nuopelnus padidina tikra, kilni, šventa meile. Kas jos neturi, tas vargšas savo turtuose. Kas ją turi, tas yra turtingas savo neturtuose.

Meilė daro gyvenimą ne tik nuopelningą, bet ir gražų, kaip sako poetas J. Aistis:

*O Dieve, kaip gražus tas džiaugsmas,
Kai meilės mūs širdis pilna.
Ir kai jos ilgesio, ir šauksmo
Tavoji žemė sklidina.*

Kai mūsų žymusis poetas Antanas Vienažindis ruošėsi mirti, savo artimiesiems taip kalbėjo:

“Einu pas Tėvą, ne pas patėvį”.

GIMTINĖS SPALVOS

E. Selelionis

— Kuri gražiausia
Spalva gimtinės? —
Paklausiau mamą
Apsikabinęs.

— Gal žirginėliai
Ant aukšto kranto.
Gal beržo kasos,
Kai upėn krenta?

O gal gražiausias
Linų melsvumas
Ar vakarinis
Giružės dūmas?

Gal surikiuotos
Rugelių gūbos?
Gal sidabrinės
Žiemužės pūgos?

— Visas spalvas jos
Mylėk, vaikeli:
Turi tik vieną
Gimtinę šalį.

ŠV. KAZIMIERAS —

MŪSŲ UŽTARĖJAS DANGUJE

Prel. Juozas Prunskis

Atsimenu, prieš 80 metų buvau dar mažas berniukas. Tada jau buvo prasidėjęs pirmasis Pasaulinis karas. Vokiečiai jau buvo užėmę Lietuvą. Su tėveliais arkliais važiauvau Rytų Lietuvos keliu. Privažiavome tiltą. Prie jo turėklų buvo pritvirtintas stiebas. Ant jo plėvesavo maža, rusva vėliava, o joje buvo įrašyta:

*Sv. Kazimierai
Gelbėk
Lietuvą !!*

Lietuvos žmonės žino, kad mūsų tauta turi savo krašto žmogų — šv. Kazimierą, mūsų užtarėją, danguje. Jo dažnai šaukiasi. Dėl to ir tėveliai savo sūnums, dukrelėms dažnai duoda šį vardą

(Kazys,
Kazimieras,
Kazytė),

kad jie pajustų, jog turi užtarėją danguje.

Šv. Kazimieras (Vilniaus šv. Kazimiero koplyčios altoriuje, apie 1536)

Bet, kad susilauktume šv. Kazimiero globos ir užtarimo, reikia būti patiems geriems: klausyti tėvelių, mokytojų, gyventi pagal Dievo įsakymus, nesusidėti su blogais draugais, rūpestingai atlikti savo pareigas.

Šv. Kazimieras mirė 1484 m. Gardine, taigi prieš 510 m., o jo atminimas išliko gyvas mūsų tautoje ir visame pasaulyje.

Šv. Kazimieras buvo karališkos šeimos sūnus. Augo karaliaus dvare, bet nepasidavė dvariškių lėbavimams. Buvo labai pamaldus. Jis kartais taip anksti nueidavo į bažnyčią, kad rasdavo ją dar uždarytą, tai meldavosi atsiklaupęs prie didžiųjų durų.

Šv. Kazimieras šelpė vargšus ir ligonius, buvo labai skaistaus gyvenimo, nesusidėjo su pasileidėliais.

1991 m. važinėdamas po Lietuvos šventas vietas, buvau nuvykęs į Šv. Kazimiero koplyčią Vilniaus Katedroje. Mačiau kaip pamaldžiai, nuoširdžiai žmonės meldžiasi prie šv. Kazimiero palaikų, jo vardo koplyčioje.

Dažnai prisiminkime tą brangų mūsų tautos globėją. Nors trumpa maldele dažniau šaukimės Jo užtarimo ir pagalbos, o kad to nusipelnytume, būkime geri. Dažnai verta pagalvoti ir savęs tyliai paklausti:

“Ar šv. Kazimieras būtų patenkintas manimi? Kokiuose dalykuose šv. Kazimieras patartų man pasikeisti?”

Pūtė vėjas
Visą žiemą
Už langu.
Miega žemė
Ir sapnuoja
Po ledu.

Siųsk, saulute,
Spindulėlių,
Bus šilčiau.
Jau nosytę
Ir skruostėlių
Nušalau!

Berk gėlyčių
Į darželį,
Težydės.
Griš varnėnai
Inkilėlin
Ir čiulbės.

Bus
Šilčiau

Danutė
Lipčiūtė-
Augienė

PIEŠIA IR RAŠO

BOSTONO LITUANISTINĖS MOKYKLOS

4-TO SKYRIAUS MOKINIAI

SNIEGAS

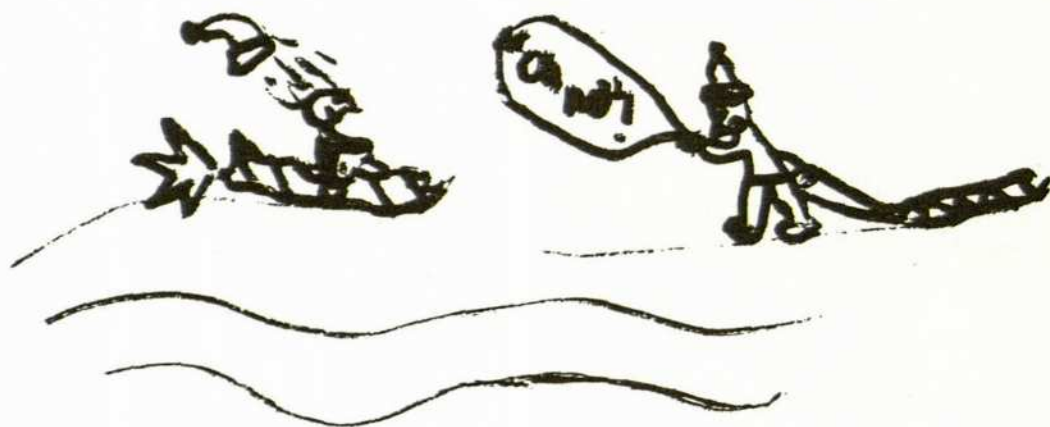
Sniegas yra baltas,
Sniegas yra gražus.
Sniegas yra šaltas,
Jis apdengia medžius.

Laimis de Sa Pereira

Aš turiu juodas roges. Jos turi du motorus. Rogės lekia kaip vėjas per plačius laukus ir kalnus.

Tomas Subatis

ŽIEMOS SNIEGAS IR ŠALTIS

Žiemą yra labai šaltos dienos. Vėjas taip smarkiai griebia už veido. Dienos yra trumpos ir šaltos. Norėtum tikrai prisiglausti prie židinio ir niekur neiti. Sniego taip daug, kad net iki juosmens.

Gintautas Dimčius

ŽIEMA

Žiemą daug sniega. Sniegas yra baltas ir šaltas. Žiemą mes statom sniego pilis ir sniego senį. Snaigės sukasi ore. Gamta labai graži.

Vida Žiaugraitė

Piešė Irutė, Senų Trakų mokykla, Lietuva

MANO SVAJONIŲ MOKYKLA

Tinginių svajonė "sufleris", piešė Aurelija Stankevičiūtė

Mokykla-aerouostas, kuriame įsėdame į lėktuvą ir išskrendame į žinių šalį.

Mokykla turėtų būti didelė, graži, o svarbiausia patogi. Žinoma, dabar mes neturime didelės mokyklos. Mes esame po vienu stogu su darbuotojais, jie dirba, o mes mokomės. Mes visi laukiame, kad greičiau pastatytų mums naują mokyklą. Mes savo triukšmu, šūkavimu, išdykavimu trukdome dirbti. Tiktai ir dabar mums gera, nes jaučios klasės, nauji vadovėliai.

Aš norėčiau, kad mokytojai nesikeistų. Kai mokytojai ir mokiniai visi vienam būry, mokykla tiesiog pražysta kaip puikus sodas, kuris žydi ištisus metus.

Štai kokia turėtų būti mano svajonių mokykla. Svarbiausia ne tai, kad ji būtų pastatyta didelė, o tai, kad joje išliktų šilti santykiai tarp mokinių ir mokytojų — tada bus ir jauku, ir gražu, ir gera.

Aurelija Stankevičiūtė, 8 kl.

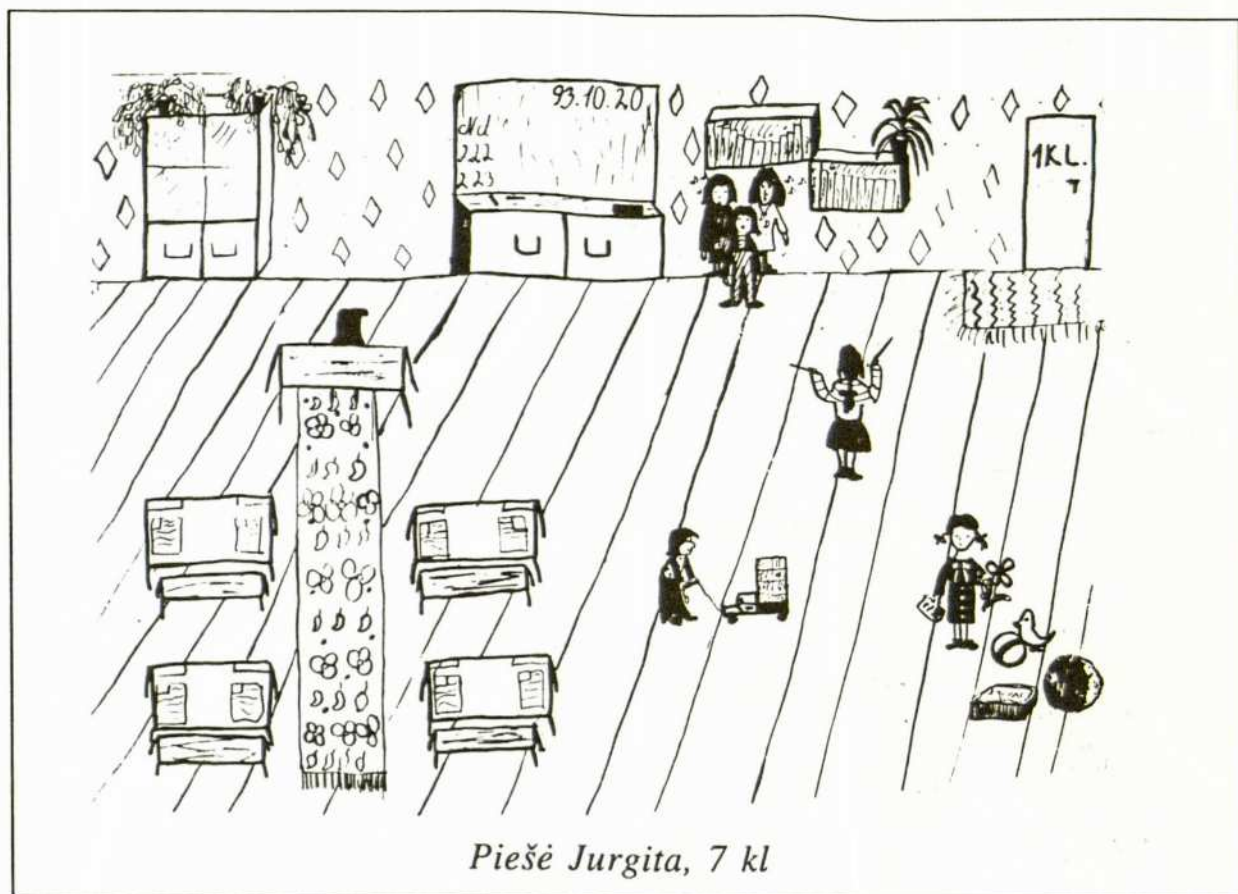
piešė Irutė, 5 kl.

MANO SVAJONIŲ MOKYKLA

Už lango lyja smarkus rudens lietus. Sekmadienio rytą anksti pabudus, nesinori lipti iš šiltos lovos. Guli ir skęsti svajonių skraistėje. O kai pradedi lankyti mokyklą, tai toks rūpestis lydi mane — kaip geriau paruošti pamokas, ką dar papildomai pasimokyti.

Įdomu kaip vaikai mokysis po daugelio, daugelio metų? Kaip atrodys mokyklos?

Skęstu mintyse.

Piešė Jurgita, 7 kl

Į mokyklą atvažiuoju su maža, labai įdomia mašina, tai natūralu, juk kiekvienas jas turi, kaip kad dabar dviračius. Mokykla erdvi, su dideliais langais, kurie saulės spinduliukais apšviesti, o aplinkui rudens sodas. Durys pačios atsidaro ir užsidaro, kai tik žengi prie jų. Vestibiulyje graži palmė ir pakopomis auga įvairios gėlės. Toks žydintis sodas suteikia daug džiaugsmo ir sielai ramybės. Kampe didelis fontanas, o kairėje vitražinė siena, vaizduojanti kalnų peizažą, paskendusį ryto aušroje.

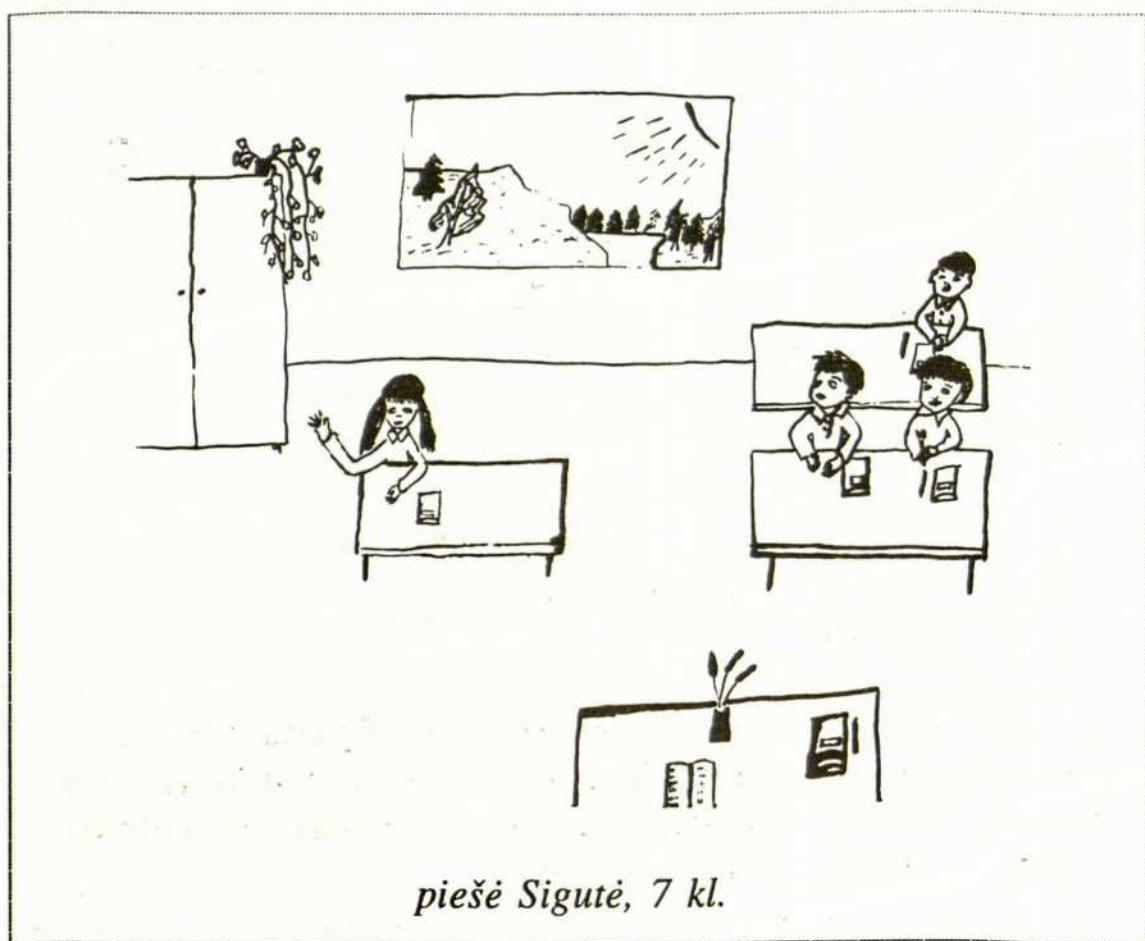
Pirmajame aukšte klasių nėra. Čia yra didelė sporto salė, biblioteka, gamtos kampelis, poilsio ir susirinkimo kambariai, tai pat ir baseinas. Švaru ir jauku. Kiekvienoje klasėje daug mokymosi priemonių, kompiuterių. Mokiniai išmoktą pamoką atsakinėja kompiuteriui, kuris po sekundės įvertina žinias dešimties balų (skaitmenų) sistema ir atsako į užduotus klausimus.

Namuose ruošti pamokų nereikia, viską spėjame išmokti mokykloje. Joje pamokos vyksta ilgai su ilgomis pertraukomis, kurios būna labai įdomios, jas praleidžiame būreliuose. Per tą laiką gali eiti siuvinėti arba megzti, ar pažaisti su įvairiais kompiuteriais, arba pasėdėti tarp knygų bibliotekoje, arba filmuką pažiūrėti, arba gamtos būrelyje pabendrauti su gyvūnėliais. Įvairiai galima sugalvoti, kaip praleisti ir pailsėti per pertraukas.

Pamokos turi būti griežtai svarbios ir įdomios, nes pats pasirenki savo mokslo kryptį. Svajonėse viskas atrodo labai ryškiomis, šviesiomis spalvomis.

Aš norėčiau, kad vaikai — ateities vaikai — augtų ir gyventų šiltoje mūsų saulės šviesoje, kad jie būtų laimingi. Ir, kad mano svajonių mokykla, būtų jiems antrieji namai.

Renata Packaitė, 8 kl.

piešė Sigutė, 7 kl.

pitcher

worm

cat

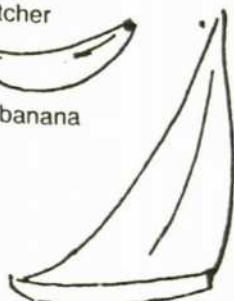
banana

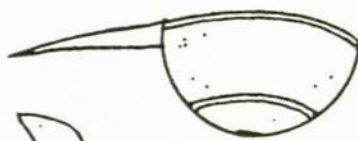
fish

golf club

sailboat

pot

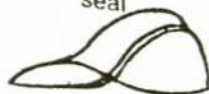
carrot

measuring cup

seal

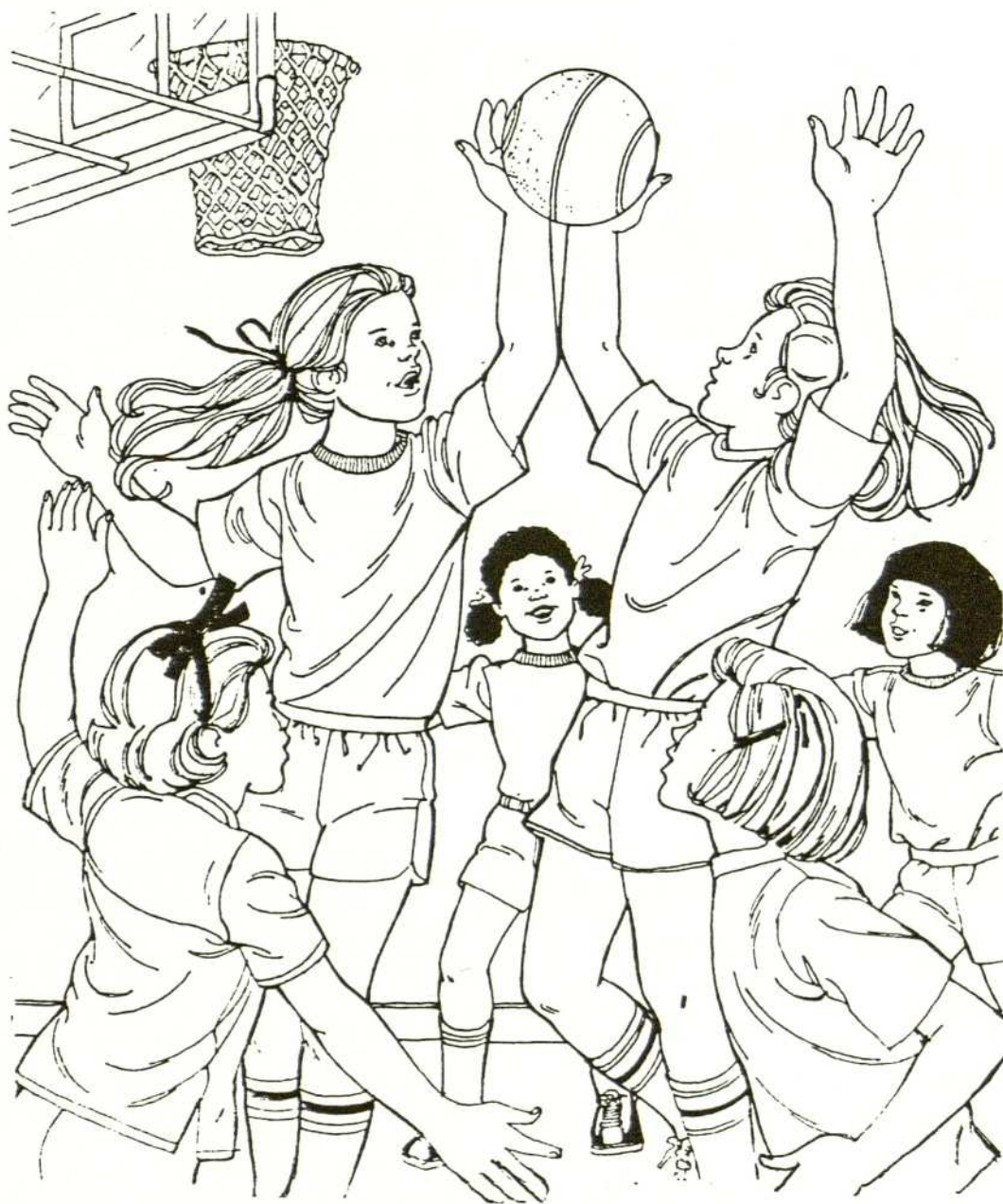
cap

teapot

Ar gali surasti 25 psl. šituos paslėptus daiktus:
 ąsotį, kirmėlę, katę, bananą, žuvis, golfo lazda,
 būrinį laivą, puodą, morką, kiekio puodelį,
 ruonį, kepurę ir arbatinuką.

ZOOLOGIJOS SODE APSILANKIUS

Muz. ir žodžiai A. Biržiečio

1. Noriu aš tėveliams
Ačiū tart.
Mat, buvau **žvėryne**
Pirmą kart.
Ten mačiau žvėrelių
garduos paleistų,
Man dar nematytų,
Net labai keistų.
2. Vienas turi pilvą
Su maišu.
Tupi ten žvėrelis,
Kaip gražu!
Lyg trečioji koja,
Uodega stora.
— Kas ten toks, tėveli?
— Čia ji, — **kengūra**.
4. Margaspalvis paukštis,
Toks gražus,
Man pasakė "Labas",
Kaip žmogus.
— Iš visų paukštelių,
Vien tik **papūga**
Taip kalbėti moka, —
Aiškina mama.
5. Einam prie baseino
Su ledais,
O ant jų gyvūnai
Su frakais.
Vaikšto taip, kaip žmonės,
Rankos, lyg sparnai,
— Kas jie? — Tai **pingvinai**,
Šaltis jiems — niekai.
6. Laigo sau po gardą
Toks žvitrus.
Linksmas keturkojis,
Toks mitrus!
Dryžiais nudažytas,
Tartum čiužinys.
— Čia, sūneli, **zebras**!
Aš maniau — arklys...
7. Einam iš žvėryno
Į namus.
O prie vartų knarkia
Toks baisus!
Kas tasai gauruotas,
Nosim raudona?
— Tai **žvėryno sargas**,
— Juokiasi mama.

ŽODŽIAI:

laigo. — bėgioja, iš linksmumo šokinėja
žvitrus — vikrus

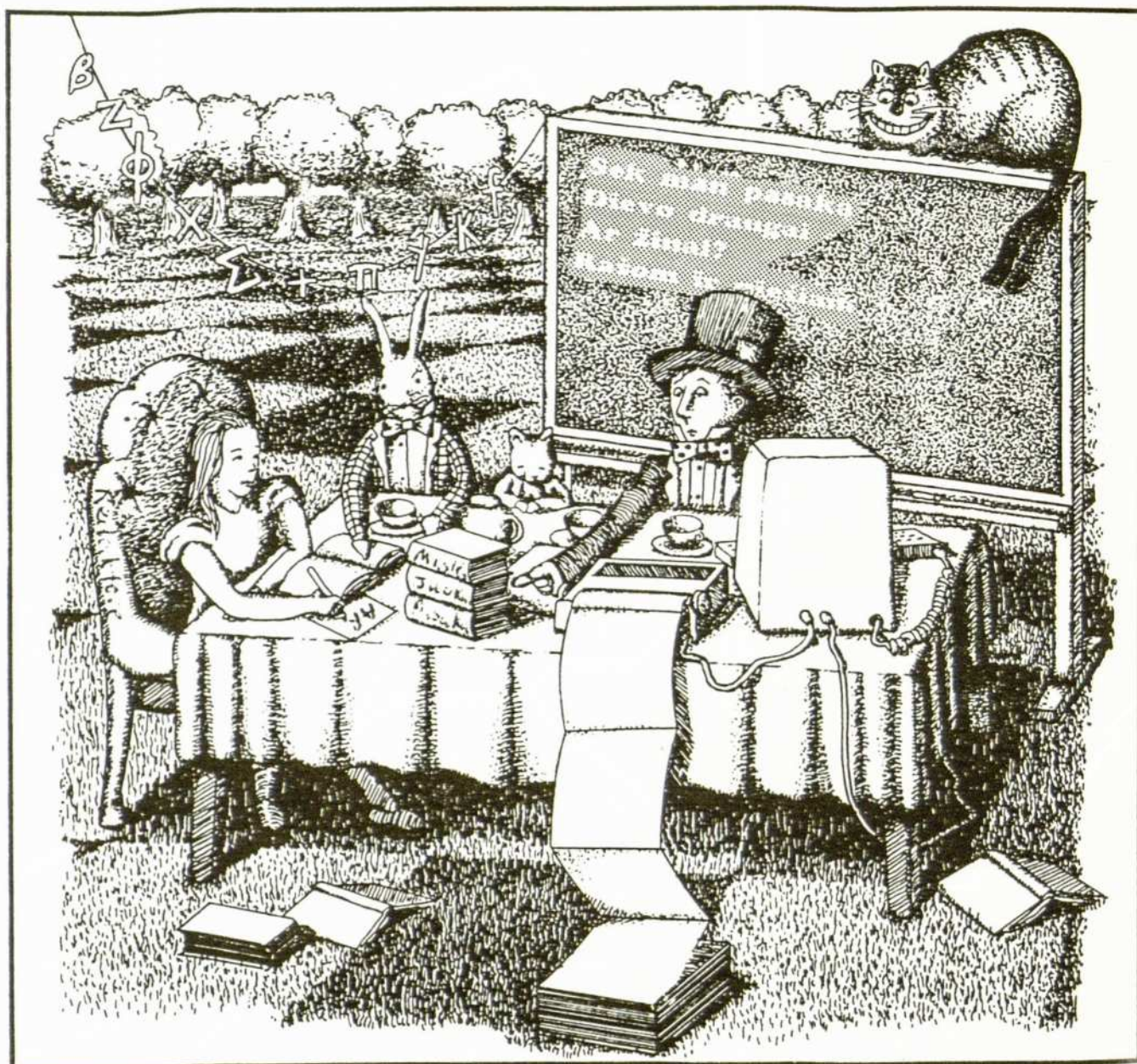
1. Noriu aš tē-ve-liams

a-čiū tāt. Mat, buvau žvėry-ne pir-ma kart.

Jen mačiau žvėre-lių, gardius paleis-tų, man daz, nema-

ty-tų, net labai keistų. // -ma.

? KAIP ATsiranda EGLUTĖ ?

Dideliame pasakų sode stovi ilgas stalias.

Prie jo sėdi "EGLUTĖS" redakcija.

Vieni piešia, kiti pasakas rašo.

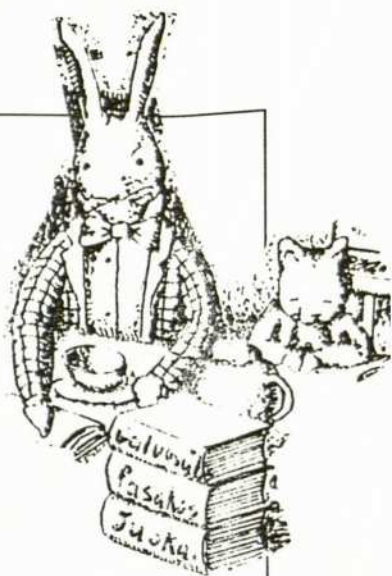
Kartais raidės išdykauja, susimaišo ir nukrenta ant žemės.
Neklaužadas raides reikia išskalbti ir padžiauti ant virvutės.

Ten jos plėvesuoja virš kvadratinės pievos.

(Pasakų šalyje visaip būna).

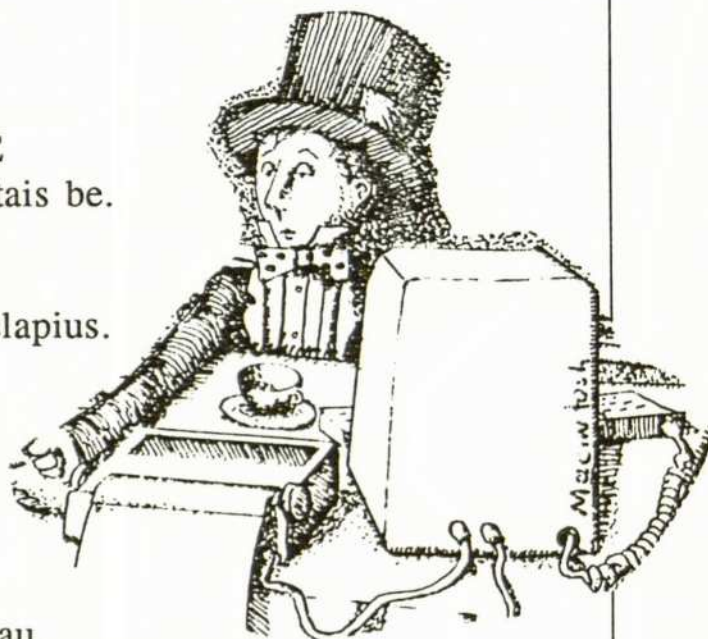
Turime visokių padėjėjų —
zuikis **POKŠT** ir meškis
duoda patarimus,
kas vaikučiams patinka.

Redaktorės kėdėj sėdi
redaktorė NIJOLĖ
Nausėdienė.

Prie kompiuterio dirba **TERESĖ**
Bogutienė, kartais su kepure, kartais be.
Ji "Eglutę" įrašo į
MACINTOSH KOMPIUTERĮ.
Ten surenka raides, sulaužo į puslapius.

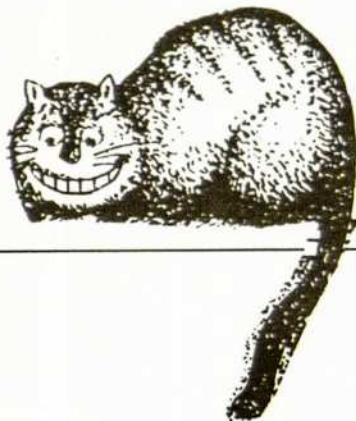
Viršelį dažnai piešia
dailininkė NORA Aušrienė

Visą darbą reikia prižiūrėti iš aukščiau.
Šį kartą prižiūrėtojas yra gudrusis **katinas TRIOKŠT**,
bet dažniausiai kalbą tikrina **ponia REGINA** Kučienė.

Kai redaktoriai baigia darbą, tada "Eglutė" keliauja į "Draugo" spaustuvę. Ten
atspausdina ir išsiuntinėja paštu vaikučiams po visą pasaulį. Kitą kartą
papasakosime daugiau apie mūsų redaktorius. Kas nori atsiųsti zuikiui Pokšt
arba Katinui Triokšt laišką tegu rašo sekančiu adresu:

ZUIKIS POKŠT ir KATINAS TRIOKŠT
P.O. BOX 50641
CICERO IL, 60650
USA

JUOKAI

Matematikos pamoka.
Mokytoja klausia
Jonuką:

— Jeigu tu turi 2 dol.
ir tėtis tau duos dar 4
dolerius. Kiek tada
turėsi?

— Keturis, — net
nemirktelėjęs atsakė
Jonukas.

— Kaip tai keturis?
— paklausė mokytoja.

— O, jūs visai
nepažįstate mano tėve-
lio, — atsakė Jonukas.

Ignas pabudo anksčiau negu paprastai. Mama apsi-
džiaugė:

— Na ir gerai. Tuoju į darželį eisim...

— Aš ne tam atsibudau!

Sniego senis

Sniego boba

Sniego žmogus

Sniego kleckas

laikas pietums

TIKRAS ATSITIKIMAS

Žiema. Kauno troleibuse sėdi močiutė su mažu anūkėliu. Kiek pavažiavus, vaikelis klausia močiutės:

— Močiute, pasakyk kas aš esu: karalius ar princas?

Močiutė sėdi, matomai, pikta ir nieko nesako. Kiek pavažiavus, anūkėlis ir vėl tą patį klausia. Močiutė ir vėl nieko nesako. Žmonės jau piktai ėmė šnairuoti į močiutę. Viena moteris neiškentusi sako:

— Kodėl, jūs, nieko neatsakote anūkui? Jis taip gražiai jūsų klausia.

Močiutė nieko neatsakė. Kiek pavažiavus, anūkėlis ir vėl klausia močiutės:

— Močiute, pasakyk, kas aš esu: karalius ar princas?

— Kvailas! — atsakė piktai močiutė.

Čia jau visi žmonės ėmė barti močiutę. O močiutė nutraukė kepurę nuo vaiko galvos ir sako:

— Pažiūrėkite! Ką jūs sakytumėte?

Anūkėlis ant galvos turėjo užsidėjęs krištolinę vazą. Dabar močiutė vežė ją pas daktarą, kad ją nuimtų.

*Kristina
Yčaitė, 1 sk.
Kanada*

Jonas net kojomis trypia:

— Aprenkit, aprenkit mane greičiau!

— Kurgi taip skubi?

— Į darželį! Ten manęs draugai laukia.

— Na, ir ką gi ten darysi.

— Pešimės!

piešė

Gabriela Henderson, 1 sk.

Kanada

piešė

Loreta Bražukaitė, 1 sk

Kanada

Tėveli, tu vakar man neteisingai išsprendei uždavinį.

— Iš tiesų? Kaip nemalonu...

— Nepergyvenk. Kiti tėveliai irgi neišsprendė.

Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260